

ביוגרפיות

ד"ר אליס גאיה היא אנתרופולוגית חוקרת הגירה, ישראל, לאומיות ומשפחה. עבודת הדוקטורט שלה עסקה בתהליכי הבניית זהות בקרב משפחות מעורבות בחברות קונפליקטואליות: המקרה של משפחות ערביות-יהודיות בישראל. בשנת 2019 זכתה בפרס על עבודתה המחקרית מטעם מרכז תמי שטינמץ למחקרי שלום באוניברסיטת תל אביב. היא הקימה את "נורמה" – מרכז למחקר חברתי יישומי, משמשת עמיתת מחקר במכון להגירה ושילוב חברתי במרכז האקדמי רופין ועמיתת מחקר במרכז עזריאלי ללימודי ישראל באוניברסיטת בן גוריון בנגב. לאחרונה זכתה במלגת פוסט-דוקטורט מטעם קרן איסוף לביצוע מחקר באוניברסיטת אוקספורד.

פרופ' כרמית כ"ץ היא עובדת סוציאלית ופרופסור מן המניין בפקולטה לעבודה סוציאלית ולרווחה חברתית באוניברסיטה העברית בירושלים. בנוסף, היא משמשת כסגנית מנכ"ל מכון חרוב ומתמחה בהתעללות והזנחה של ילדים. פרופ' כץ ייסדה ועמדה בראש ועדת החקירה הציבורית הישראלית העצמאית בנושא פגיעות מיניות בילדים וכן את הקונסורציום הבינלאומי של אנשי מקצוע להגנה על ילדים מפני התעללות במהלך מגפת הקורונה אשר הוכרה על ידי חבר ISPCAN כקבוצה מובילה בהגנה על זכויות ילדים. בנוסף, היא משמשת כעורכת משנה של כתב העת Child Abuse & Neglect וכעורכת ראשית של כתב העת International Journal on Child Maltreatment: Research, Policy, and Practice. בעקבות הטבח שאירע ב-7 באוקטובר 2023, פרופ' כץ, בשיתוף פעולה עם משרד הרווחה והביטחון החברתי בישראל, הובילה מאמצים לסייע לילדים שנפגעו ישירות מהסכסוך, לרבות ילדים שהיו בשבי, התייתמו, או נחשפו לאלימות.

מעיי ג'ייקובסון היא עוזרת מחקר במכון חרוב, בעלת רקע במדעי המוח ופסיכולוגיה. מחקריה עוסקים באתגרים של מניעה, זיהוי, והתערבות במקרים של פגיעה בילדים, תוך התמקדות בהשפעות של תגובות חברתיות ומשברים גלובליים על התעללות והזנחת ילדים. ג'ייקובסון מתאמת את המחקר עבור הקונסורציום הבינלאומי של אנשי מקצוע להגנה על ילדים מפני התעללות במהלך מגפת הקורונה, אשר הוכרה על ידי חבר ISPCAN בשל תפקידה החלוצי בהגנה על זכויות ילדים. בנוסף, היא משמשת כעורכת אורחת של הגיליון המיוחד Children in Times of War ובכתב העת הבינלאומי International Journal on Child Maltreatment: Research, Policy, and Practice.

ד"ר יאן סרדצה הוא פסיכולוג בעל תואר שני בפסיכולוגיה קלינית של הילד, המתמחה בפסיכולוגיה חינוכית בשפ"ח שער הנגב, בגבול רצועת עזה. ד"ר סרדצה משמש כחוקר ומרצה עמית באוניברסיטה העברית ובמכללה האקדמית ספיר. בנוסף, הוא מייסד ומנהל מחלקת החדשנות, המחקר והפיתוח בארגון International Starters Early. ד"ר סרדצה נולד וגדל בחצי האי קרים עד גיל שבע. מאז שנת 2022 השתתף בלמעלה מעשר משלחות הכשרה מקצועיות באוקראינה ובמזרח אירופה, שעסקו בטיפול מודע טראומה בילדים והוריהם שנפגעו ממלחמה, עקירה ופליטות.

מרים שפירא, מא, פסיכולוגית קלינית, מומחית בטיפול בטרומה ואבל, חוסן בתי ספר וקהילות, הדרכת צוותים ורבנים, מנחת קבוצות וסדנאות יחסי קבוצות, קליניקה פרטית מאז 1980, ראשת עמותת "מהו"ת ישראל" להיערכות חירום ובנית חוסן, מייסדת ויו"ר ראשונה של עמותת "בסוד שיח" לקידום דיאלוג בין קבוצות קונפליקט. עוסקת מאז 7.10 בליווי קהילות הנגב המערבי וביעוץ וסיוע למטפלים, מתערכים ופסיכולוגים ברחבי הארץ.

יולי חרומצ'נקו, מא, היא מנכ"לית לאסטרטגיית חירום, פיתוח ותפעול במזרח אירופה בארגון *Early Starters International*. היא מחנכת, מנחת תהליכים ומובילת שינוי מערכת, בעלת ניסיון רב ביישום שינויים מערכתיים במערכת החינוך בישראל ובפיתוח מנהיגות חינוכית. היא הובילה תוכניות לפיתוח מנהיגות מורים בקהילות מוחלשות, הכשירה אנשי חינוך, מדריכים ומקצועות הגיל הרך, ושילבה את הרקע שלה כעיתונאית ועורכת לחיזוק כישורי סיפור ותקשורת. במסגרת עבודתה בארגון *Early Starters International*, היא פיתחה והעבירה סדנאות הכשרה במספר מדינות, ומובילה קורסים בתחום החינוך הרגיש לטרומה, מתוך מטרה להכשיר אנשי מקצוע להתמודד ביעילות עם השלכות טראומה בקרב ילדים ומבוגרים כאחד.

ארגון חינוכי-הומניטרי בינלאומי Early Starters International פועל למען ילדות בריאה לילדים צעירים הנמצאים במצבי חירום ובקהילות פגיעות ברחבי העולם. בישראל מופעל הארגון על בסיס עמותת "התחלה". מאז 2017, העניק הארגון תמיכה ליותר מ-70,000 ילדים בשמונה מדינות, והוא פעיל כיום בשלושה מוקדי משבר – אוקראינה, ישראל וניו יורק – באמצעות צוות הכולל 124 עובדים ו-200 מתנדבים. בנוסף, הארגון הכשיר כ-130 פסיכולוגים וכ-300 אנשי חינוך במתן מענה רגיש לטרומה. את הארגון מובילים מייסדיו, רן כהן אהרנוב (מנכ"ל) ושרה וילנר (סמנכ"לית), בעלי ניסיון של למעלה משני עשורים בתחום החינוך לגיל הרך ופדגוגיה רגישת טראומה. שניהם רואים בזכות לגישה למרחבים בטוחים צורך בסיסי וזכות אוניברסלית לכל ילד, הן בשגרה והן בשעת חירום או משבר הומניטרי.

ד"ר מיה ויזל היא האקדמית חינוכית אשר פועלת במרחב שבין חינוך ולמידה, יזמות ושינוי חינוכי באמצעות מחקר, הוראה, ייעוץ והנחיה. מעלה שאלות ומאתגרת את הפרדיגמות המסורתיות לגבי חינוך, למידת מבוגרים והתפתחות מקצועית. מחקרה אודות יצירת גשרים בין החינוך הבלתי פורמלי והפורמלי פורסם כספר בשם "קשר כפול- מהתנועה לכיתה" בעברית ובאנגלית. היזמת והמנחה של הפודקאסט "למידה על למידה" העוסק בהוראה ולמידה בהשכלה הגבוהה. פועלת בארגונים חינוכיים מגוונים כדי ליצור השפעה ולחולל שינוי בנוף החינוכי. בחודשים הראשונים של מלחמת חרבות ברזל התנדבה בהקמת מערכות חינוך למפונים באזור ים המלח ולאחר מכן לקחה חלק בצוות מחקרי אשר תיעד נשות ואנשי חינוך במרכזי פינוי ברחבי ישראל.

פרופ' (MD) נתניאל קרץ הוא פרופסור חבר קליני לרפואה במרכז הרפואי ע"ש אירווינג של אוניברסיטת קולומביה. הוא מכהן כמוביל הרפואי של צוות לאיתור ממוקד בבית החולים ניו-יורק פרסביטריאן, וכמנהל הרפואי לבריאות קהילתית של מבוגרים בחטיבה לבריאות הקהילה והאוכלוסייה של בית החולים.

ג'ון ולנסיה, מא, מכהן כמנהל תחום בריאות הקהילה בחטיבה לבריאות הקהילה והאוכלוסייה של בית החולים ניו-יורק פרסביטריאן. בנוסף, הוא עומד בראש התוכנית למען מבקשי מקלט במסגרת תוכנית של בית החולים, הפועלת למתן מענה מידי לצרכים של מהגרים חדשים וקהילות מהגרים בעיר ניו יורק.

פרופ' טנסיה ריצ'רדס טנסיה ריצ'רדס, EMPA, RNC-OB, C-ONQS, C-EFM, היא מתאמת קלינית לפעילות קהילתית בחטיבה לבריאות הקהילה והאוכלוסייה של בית החולים ניו-יורק פרסביטריאן, ואחות מוסמכת בבית החולים ניו-יורק פרסביטריאן וייל קורנל.

פרופ' (MD) דודי מאיר היא פרופסור לרפואת ילדים וסגנית יו"ר לבריאות הקהילה במחלקה לרפואת ילדים במרכז הרפואי ע"ש אירווינג של אוניברסיטת קולומביה. בנוסף, היא משמשת כמנהלת הרפואית של תחום בריאות הקהילה בחטיבה לבריאות הקהילה והאוכלוסייה של בית החולים ניו-יורק פרסביטריאן.

פרופ' סבטלנה צ'אצ'אשווילי-בולוטין היא סוציולוגית המתמחה בהגירה ובריבוד חברתי בדגשים על: חינוך, שוק העבודה, נגישות לשירותי בריאות, והון דיגיטלי. בשנים האחרונות היא מתמקדת בנוסף גם בהשלכות המלחמה וסכסוכים צבאים על מגוון קבוצות בתחומים שונים. בין תרומותיה הבולטות בשנים האחרונות ניתן למנות את פיתוח מדד העלייה – ככלי למדידת עמדות הציבור כלפי הגירה בישראל. כמו כן, כתבה מספר ניירות עמדה עבור קובעי המדיניות והגורמים המקצועיים הפועלים בשטח. ניירות עמדה הוקדשו להשלכות החברתיות של מלחמת רוסיה-אוקראינה ושל המלחמה בישראל לאחר מתקפת חמאס ב-7 באוקטובר, תוך התמקדות בעיקר בקבוצות עולים ממדינות בריה"מ לשעבר וממדינות פוסט-סובייטיות. עבודתה מבוססת על ניתוחים כמותיים של מסדי נתונים רחבי-היקף, בשילוב ראיונות עומק, ותורמת הן להרחבת הידע האקדמי והן לעיצוב מדיניות. ניסיונה הרב במחקר ובהובלת פרויקטים השוואתיים מקנה לה יכולת ייחודית לשלב בין תיאוריה ומדיניות. היא חברה בוועדת העלייה והקליטה של הכנסת, בוועדה המקצועית של הלמ"ס, עורכת משנה של כתב העת *הגירה*, ויו"ר תחום הגירה ודמוגרפיה באגודה הסוציולוגית הישראלית מאז 2021. לאחרונה, זכתה פרופ' צ'אצ'אשווילי-בולוטין במענק מחקר מהקרן הישראלית למדעים (ISF) בשיתוף עם ד"ר תלמי-כהן וכן במענק מחקר מקרן המדע של ארצות הברית (NSF) בשיתוף עם פרופ' גרבר מאוניברסיטת מדיסון וויסקונסין.

ד"ר רות תלמי-כהן נשיאת האגודה האנתרופולוגית הישראלית, מרצה וחוקרת במכללה האקדמית אונו ובאוניברסיטת תל אביב, וחוקרת בכירה במכון להגירה ושילוב חברתי. היא אנתרופולוגית תרבותית ויישומית, שחוקרת תהליכי הגירה, ניידות וקליטה, ובעיקר את מסלול העלייה מאתיופיה לישראל.

מחקריה מבוססים על עבודת שדה אתנוגרפית מעמיקה שנפרשה על פני שבע שנים, וכללה שהות ממושכת בכפרים בצפון אתיופיה, במחנות מעבר (ובעיקר בגונדר ובאדיס אבבה), במרכזי קליטה, ובשכונות בישראל שבהן התגוררו מספר רב של עולים. מתוך מחקר זה גיבשה תרומות

תיאורטיות לחקר ההגירה, ובהן מושג ההמתנה, זמן קיומי, מטא-זמן והיברידיות מוגבלת – המציעים קריאה מחודשת בממדי הזמן והמרחב של חוויית ההגירה.

מעבר לכך, עוסקת תלמי-כהן בשאלות של בית ויצירת תחושת שייכות בתנועה. לאורך השנים חקרה גם סוגיות הקשורות למבקשי מקלט מיבשת אפריקה בישראל ולעולים מצרפת. בשנים האחרונות היא מתמקדת בסוגיות של הגירה ובחוויית של מהגרים ועולים המתמודדים עם "מלחמה כפולה" – הן בארץ המוצא והן בארץ היעד – תוך בחינה של מצבי עקירה, תנועה וטרנסלאומיות במצבי חיים משתנים ובתנאי חוסר ודאות.

לצד פעילותה האקדמית, ד"ר תלמי-כהן פועלת לאורך השנים גם בזירה היישומית. היא מלווה ארגונים חברתיים, מוסדות ממשלתיים ויוזמות קהילתיות העוסקות בהגירה, קליטה ורב-תרבותיות. היא כתבה ניירות מדיניות, הרצתה בפני מקבלי החלטות, ונטלה חלק בדיונים אסטרטגיים בנושאים של שילוב מהגרים ואוכלוסיות בתנועה. גישתה משלבת בין ידע מחקרי מעמיק לבין היכרות קרובה עם עבודת השדה, ומדגישה את הצורך בהתבוננות מורכבת ורב-שכבתית על חוויית של הגירה, זהות, שייכות וזמן.